

Så er det i øvrigt interessant, at værdidebatten den seneste tid har været helt fraværende. Regeringens værdidebat havde store mangler og slet ikke det fokus, Kristendemokraterne ønskede, men det er alligevel sørgeligt, at ønsket om at diskutere, hvilke værdier vi skal bygge vores samfund på, kun har været et modfænomen for regeringen.

Kl. 12.05

Tilbage står, at det går godt økonomisk, og det kan vi alle glæde os over, men den økonomiske tryghed kan kun være fundamentet til at begynde at kigge indadtil: Hvordan har vi mennesker det med hinanden? Hvordan har børnene det? Hvordan har vores ældre medborgere det og de borgere, der skal have en håndsrækning for at blive trukket med ind i fællesskabet?

En solid økonomi skal ikke være basis for en udvikling hen imod det hensynsløse liberalistiske samfund, hvor alle er sig selv nærmest, hvor den højeste værdi består i at skaffe flest penge og flere materielle goder. Så der er al mulig grund til at tage værdidebatten op igen, og Kristendemokraterne er altid parate til at deltage i den diskussion.

Når det er sagt, vil jeg gerne slå fast, at Kristendemokraterne er til samarbejde hen over midten, men det er naturligvis ikke ligegyldigt, hvad der samarbejdes om.

Formanden:

Vi holder nu frokostpause. Der er seks talere indtegnet efter frokostpausen, inden vi går til korte bemærkninger. Den første er hr. Lars-Emil Johansen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.07

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Lars-Emil Johansen som ordfører her i åbningsdebatten:

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for en åbningstale, der med grønlandske øjne må ses som overvejende positiv: »Et samarbejde med rigsfællesskabet i pagt med tiden« var statsministerens overskrift for den fornyelsesproces, som regeringen ønsker at indgå i med Grønland og Færøerne, en proces, der skal forny og modernisere forholdet mellem vore tre lande. Og når statsministeren fortsætter med at fremsætte forslag til en udenrigspolitisk fuldmagt til Færøerne og Grønland, der vil give vore lande: »... mulighed for en selvstændig udenrigspolitisk optræden på rigets vegne i egne anliggender«, ja, så ser det ikke så værst ud for det nye folketingsår.

Jeg kan love statsministeren, at også vi i Si-umut ser frem til det kommende år med håbet om at markere et nyt kapitel i den politiske udvikling i Grønland.

Ved min første tale her i salen efter valget i 2001 var kodeordene kærlighed og selvstændighed. Det var de værdier, som jeg mente var det helt afgørende i den videre udvikling af relationerne mellem Grønland og Danmark.

Her ved indledningen af dette folketingsår, som meget vel kan gå hen og blive det sidste i denne valgperiode – hvem ved – betragter jeg det fortsat som den væsentligste opgave for os, der har ansvaret for Danmarks og Grønlands fælles udvikling, at have disse to ord for øje: kærlighed og selvstændighed. For kærligheden udtrykker de bedste af de følelser, der hersker mellem vore to folk.

Følelser er mange ting og kan være en farlig størrelse, der har tendens til at gruppere folk efter forskellige grader af varme, mindre varme, kølighed og direkte kulde. Men netop i forholdet mellem danskerne og grønlænderne er der efter min bedste overbevisning en betydelig overvægt af positive følelser, der er brudt op gennem stadig nye venskaber, forelskelser, familiebånd gennem vor snart 300-årige samhørighed. Det er de følelser, vi skal forstå at udvikle og bygge på i det fremtidige samvær mellem vore nationer.

Selvstændighed er efter min mening en både naturlig og logisk følge af kærlighed. For ægte kærlighed og ægte følelser åbner med glæde og stolthed for en maksimal grad af selvstændighed sammen med det fællesskab, som man ønsker. Jo mere selvstændige vi partnere er, desto bedre kan vi udfolde den respekt, glæde og samhørighed, som kærligheden giver os energien til.